

Ogłoszenia parafialne

- Dzisiaj przypada Druga Niedziela Wielkanocna, która kończy Oktawę Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego. Jest ona także Świętem Bożego Miłosierdzia. Z tej racji odprawimy dodatkową Mszę św., połączoną z koronką, o godz. 15.00. Będzie jej przewodniczył ks. Rafał Grejciun z par. św. Ignacego z Gdańska.
- Dzisiaj można także dostąpić odpustu zupełnego. Udziela się go na zwykłych warunkach (stan łaski uświęcającej, Komunia św. oraz modlitwa w intencjach papieskich). Może otrzymać go wierny, który w Niedzielę Miłosierdzia Bożego, w jakimkolwiek kościele lub kaplicy, z sercem całkowicie wolnym od wszelkiego przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, choćby powszedniego, weźmie udział w pobożnych praktykach spełnianych ku czci Bożego Miłosierdzia.
- Od 13 lat w Niedzielę Bożego Miłosierdzia rozpoczyna się Tydzień Miłosierdzia. Celem tego tygodnia jest przede wszystkim budzenie wrażliwości na potrzeby bliźnich: chorych, samotnych, bezrobotnych, bezdomnych i prześladowanych. Dzisiaj dziękujemy za wszelkie dobro, zarówno duchowe, jak i materialne, składane na rzecz najuboższych, zwłaszcza w ostatnich tygodniach.
- Zapraszamy osoby, które chciałyby nam pomóc w demontażu dekoracji świątecznych. Będziemy to czynić jutro, w poniedziałek, o godz. 19.00.
- W przyszłą niedzielę przeżywać będziemy Niedzielę Biblijną. Ma ona służyć ponownemu odkryciu i pogłębieniu znaczenia Słowa Bożego w życiu Kościoła oraz w życiu każdego z nas. Zachęcamy wszystkich do osobistej i systematycznej lektury Biblii.
- Rodziców dzieci, które przygotowują się do I Komunii św., zapraszamy na ważne spotkanie informacyjne. Odbędzie się ono za dwa tygodnie, we wtorek 21 kwietnia, o godz. 18.45 w kościele.
- Wszystkich zainteresowanych katechezami biblijnymi prowadzonymi przez ks. Wiktora zapraszamy na kolejne spotkanie, które odbędzie się w środę 22 kwietnia o godz. 19.00 w sali na plebanii. Temat: „Księga Kapłańska”.
- Za dwa tygodnie, w niedzielę 26 kwietnia, na terenie Archidiecezji Gdańskiej odbędzie się akcja „Pola Nadziei”. Przed kościołem będzie można wesprzeć materialnie działalność hospicjów, które niosą pomoc osobom cierpiącym na choroby nowotworowe i ich rodzinom.

Kto pyta, nie błądzi

Msza św. – obrzędy wstępne

Czym jest liturgia? Najkrócej: to dzieło Chrystusa i Kościoła, w którym Zmartwychwstały Pan uobecnia swoje misterium, a Ojciec otrzymuje doskonałą cześć. W liturgii sam Chrystus naucza, uświęca i prowadzi swój lud; jest obecny w zgromadzonych, w osobie celebransa, w swoim słowie i w znakach eucharystycznych. Msza Święta ma swoją wewnętrzną dynamikę: obrzędy wstępne prowadzą do słuchania Boga w liturgii słowa; ta przygotowuje na centrum, liturgię eucharystyczną; obrzędy zakończenia posyłają nas, byśmy żyli tym, co przyjęliśmy.

Zatrzymajmy się nad początkiem. Msza zaczyna się, gdy lud się gromadzi i rusza procesja. To nie tylko „wejście księdza”: na jej czele idzie krzyż, znak Chrystusa i zapowiedź ofiary; towarzyszą mu świece, światło, które rozprasza ciemności; czasem kadzidło, modlitwa wznosząca się ku Bogu; niesiona księga Ewangelii przypomina, że idzie do nas Słowo. Śpiew jest pierwszą wspólną modlitwą Kościoła, która jednoczy i wprowadza w misterium dnia. Ołtarz, ucałowany przez kapłana, jest znakiem samego Chrystusa, stołem ofiary i uczy.

Pozdrowienie „Pan z wami” ogłasza realną obecność Pana pośród nas; odpowiedź „I z duchem twoim” wyraża wiarę w działanie Ducha Świętego w posłudze kapłana. Akt pokuty wprowadza nas w prawdę o sobie i otwiera na miłosierdzie, a „Kyrie eleison” jest wołaniem człowieka, który potrzebuje zbawienia. Potem, jeśli dzień na to pozwala, Kościół wyśpiewuje „Chwała na wysokości Bogu”, hymn uwielbienia rodzący się z doświadczenia przebaczenia. Zwienieszeniem jest kolekta. Chwila ciszy pozwala każdemu przynieść swoją modlitwę, którą kapłan „zbiera” i zanoszą do Ojca przez Syna w Duchu Świętym. Odpowiadane „Amen” jest zgodą serca, by Bóg działał.

xmc

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowujący przez Duszpasterstwo Młodzieży *Lux Cordis*. Drobną ofiarą złożoną młodym stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomże działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stolczyk, ks. Michał Czyż, Daria Potocka, Ola Pszczółkowska, Katarzyna Starosta, Antoni Zych, Asia Boczoń, Aleksandra Doczik, Bartłomiej Starosta, Prace zespołu koordynuje: ks. Michał Czyż.

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.
Numer konta: 41 1240 1242 1111 0000 1588 4080 - biuletyn

ŹRÓDŁO I SZCZYT

BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

10-LECIE BIULETYNU

Nr 29 (416) /2026 12 kwietnia 2026 r.

Niedziela Miłosierdzia Bożego

Młodzi o Ewangelii

W dzisiejszej Ewangelii porusza mnie postawa apostołów. Czytamy, że uczniowie Jezusa się ukrywali. Po Jego śmierci żyli w ciągłym strachu, obawiali się tak bardzo, że zamknęli się w domu. Ten czas po śmierci Chrystusa stanowił dla nich ogromne wyzwanie - nie tylko dlatego, że przeżywali żałobę po śmierci swojego nauczyciela i przyjaciela, ale także dlatego, że byli świadomi, że ich również wkrótce może spotkać śmierć. A jednak pomimo tego, gdy zmartwychwstały Pan wkroczył do ich domu zapomnieli o całym lęku i „uradowali się”. Wzrusza mnie ta radość apostołów, którzy w momencie ujrzenia Jezusa po prostu odrzucili wszystkie troski. Szczęście i poczucie bezpieczeństwa jakie przyniosła im obecność Chrystusa były silniejsze, ważniejsze, większe. Czy ja potrafię w taki sam sposób zaufać Jezusowi? Czy ufam mu wystarczająco mocno, że same słowa „Pokój wam” wystarczają, abym zapomniała o wszelkich moich trudach i lękach i oddała się w pełni radości z Jego Zmartwychwstania? Chcę tak jak apostołowie wierzyć, że gdy jest przy mnie Chrystus wszystko inne przestaje mieć znaczenie, bo z Nim jestem bezpieczna i nic mi nie grozi. Bym mogła tak samo jak oni po prostu się radować.

ks

WSPÓLNY MIANOWNIK

Zmartwychwstanie które rodzi wspólnotę i daje życie

I czytanie: Pierwsze czytanie z Dziejów Apostolskich ukazuje obraz Kościoła w jego najczystszej postaci. Nie jest to wspólnota zorganizowana wokół struktur czy planów, ale wokół żywej obecności Chrystusa. Uczniowie trwają w nauce apostołów, we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie. To cztery filary, które nie są teorią, ale konkretnym sposobem życia. Wiara rodzi jedność, jedność rodzi troskę o drugiego, a troska sprawia, że nikt nie zostaje sam. To nie jest idealistyczna wizja, ale owoc realnego spotkania ze Zmartwychwstałym. Tam, gdzie On naprawdę jest obecny, człowiek przestaje żyć tylko dla siebie.

Psalm: Psalm responsoryjny wprowadza nas w klimat wdzięczności i zdumienia. „Kamień odrzucony przez budujących stał się kamieniem węgielnym”, to zdanie jest kluczem do zrozumienia całej tajemnicy Paschy. To, co zostało odrzucone, wzgardzone i ukrzyżowane, staje się fundamentem nowego życia.

II czytanie: Święty Piotr mówi o „żywej nadziei”, która rodzi się ze zmartwychwstania Chrystusa. To nadzieja, która nie jest uczuciem, ale pewnością zakorzenioną w Bogu. Nawet jeśli pojawia się doświadczenie, próba, cierpienie, to nie niszczą one wiary, lecz ją oczyszczają, jak ogień oczyszcza złoto. Wiara dojrzewa właśnie wtedy, gdy nie widzimy, a mimo to trwamy.

Ewangelia: Ewangelia ukazuje bardzo konkretny moment: uczniowie są zamknięci, załknięci, odcięci od świata. I właśnie w tę zamkniętą przestrzeń wchodzi Zmartwychwstały. Nie czeka, aż oni się uporządkują, aż przestaną się bać. On przychodzi taki, jaki jest, z ranami, które nie zniknęły, ale zostały przemienione. Przynosi pokój i daje Ducha Świętego, powierzając im misję. To ważne: wiara nie kończy się na doświadczeniu pokoju, ale prowadzi do posłania. Postać Tomasza pokazuje drogę, którą przechodzi wielu ludzi. Pragnie dotknąć, zobaczyć, mieć pewność. Jezus nie odrzuca jego wątpliwości, ale prowadzi go dalej, do wiary, która nie opiera się już na widzeniu, lecz na zaufaniu. „Pan mój i Bóg mój” to wyznanie, które rodzi się nie tylko z doświadczenia, ale z decyzji serca.

xmc

PIERWSZE CZYTANIE

Dz 2, 42-47

Życie pierwszej wspólnoty chrześcijańskiej

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Uczniowie trwali w nauce apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. Bojaźń ogarniała każdego, gdyż apostołowie czynili wiele znaków i cudów. Ci wszyscy, którzy uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne. Sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby. Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, spożywali posiłek w radości i prostocie serca. Wielbili Boga, a cały lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś przyniósł im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia.

Oto Słowo Boże.**PSALM RESPONSYJNY**

Ps 118 (117), 2-4. 13-15. 22-24 (R.: por. 1c)

Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny.

Niech dom Izraela głosi: «Jego łaska na wieki». *

Niech dom Aarona głosi: «Jego łaska na wieki»

Niech wyznawcy Pana głoszą: *

«Jego łaska na wieki».

Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny.

Abym upadł, uderzono mnie i pchnięto, †

lecz Pan mnie podtrzymał. *

Pan moją mocą i pieśnią, On stał się moim Zbawcą.

Głosy radości z ocalenia w namiotach sprawiedliwych: *

«Prawica Pańska moc okazała».

Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny.

Kamień odrzucony przez budujących †

stał się kamieniem węgielnym. *

Stało się to przez Pana i cudem jest w naszych oczach.

Oto dzień, który Pan uczynił, *

radujmy się nim i weselmy.

Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny.**DRUGIE CZYTANIE**

1 P 1, 3-9

Radość płynąca z wiary

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Piotra Apostoła

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego, i niewiednającego, które jest zachowane dla was w niebie. Wy bowiem jesteście przez wiarę strzeżeni mocą Bożą dla zbawienia, gotowego objawić się w czasie ostatecznym. Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń. Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa. Wy, choć nie widzieliście Go; wy w Niego teraz, choć nie widziacie, przecież wierzyacie, a ucieszyście się radością niewymowną i pełną chwały wtędy, gdy osiągniecie cel waszej wiary – zbawienie dusz.

Oto Słowo Boże.**ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ**

Por. J 20, 29

Alleluja, Alleluja, Alleluja

Uwierzyłeś, Tomaszu, bo mnie ujrzałeś:

błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

Alleluja, Alleluja, Alleluja**CZY WIESZ, ŻE...?**

Dzisiaj obchodzimy Niedzielę Miłosierdzia Bożego. Pomysł zapoczątkowały objawienia św. Faustyny: „Pragnę, ażeby pierwsza niedziela po Wielkanocy była świętem Miłosierdzia” (Dz. 299). W innym miejscu „Dzienniczka” jest mowa, że tej Niedzieli dusza, która przystąpi do sakramentów pokuty oraz Eucharystii, dostąpi skutków odpustu zupełnego (Dz. 699). Święto to początkowo obchodzono tylko w archidiecezji krakowskiej, a z czasem wprowadzono je do całego Kościoła powszechnego.

EWANGELIA

J 20, 19-31

Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli

Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana. A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane». Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!» Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę». A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym». Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: «Pan mój i Bóg mój!» Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli». I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

Oto Słowo Pańskie.**Z życia Lux Cordis**

Amen: W ostatnim czasie, przygotowując się do Świąt Wielkiej Nocy, wraz ze wspólnotami Lux Cordis uczestniczyliśmy w nabożeństwie pokutnym. Był to czas wyciszenia, refleksji i spojrzenia w głąb siebie oraz okazja do pojednania się z Bogiem. Oprawa muzyczna naszego zespołu pomogła głębiej przeżyć ten moment. Poniedziałek Wielkanocny spędziliśmy w gronie naszych bliskich świętując.

DA: We wtorkowy wieczór spotkaliśmy się jako wspólnota Duszpasterstwa Akademickiego, przeżywając radosny czas oktawy, który szczególnie zaprasza do wdzięczności i nadziei. Nasze spotkanie rozpoczęliśmy Eucharystią, powierzając Bogu to, co nosimy w sercach. Następnie weszliśmy w lectio divina- w ciszy i skupieniu słuchaliśmy Słowa, a w małych grupach dzieliliśmy się tym, co nas poruszyło. Był to prosty, ale bardzo głęboki czas spotkania ze Słowem, z drugim człowiekiem i z Bogiem. Zakończyliśmy wspólną modlitwą, wychodząc umocnieni i pełni radości, którą niesie ten szczególny czas.

WM: W poniedziałek wielkanocny po mszy o 9:30 odbyła się już tradycyjna bitwa wodna z okazji śmigusa-dyngusa. Do starcia doszło między wspólnotowiczami i lektorami a księżmi. Trudno wskazać zwycięzców tego starcia, ponieważ wszyscy wyszliśmy z niego przemoczeni do suchej nitki (może poza ks. Wiktoorem, który miał płaszcz przeciwdeszczowy). We wtorek natomiast spędziliśmy wspólnie czas na luźnej integracji w naszej salce na plebanii.

ab, ad, bs

